

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 23 J/09 septembrie 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâților A.I., V. D. și T.M., judecători la C.A.G., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți – inspectorii M.D. și R.L.O. și pârâții judecători A.I., V.D. și T.M..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția procedează la audierea pârâților judecători A.I., V.D. și T.M. cu privire la faptele reținute în sarcina acestora, declarațiile fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

Nefiind cereri, chestiuni prelabile sau excepții de invocat, Secția acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți învederează faptul că abaterea disciplinară reținută în sarcina pârâților constă în aceea că pârâții judecători, judecând ca instanță de recurs un dosar în materie de contencios administrativ, au pronunțat o soluție fără a lua în

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

considerare dispozițiile unei decizii de recurs în interesul legii, pronunțată în aceeași materie.

Se mai arată de către reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători că, din probele administrate în cauză rezultă că nerespectarea, la pronunțarea soluției, a deciziei dată în recursul în interesul legii nu s-a realizat cu intenție, fiind exclusă ipoteza relei-credințe.

Comisia de disciplină pentru judecători arată că pronunțarea unei soluții contrare interpretării dată de Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o decizie dată în recurs în interesul legii, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În ceea ce privește apărările pârâtei judecător T.M., Comisia de disciplină pentru judecători arată că susținerile acesteia nu sunt întemeiate deoarece, pe de o parte soluția pronunțată în recurs este contrară modului în care a fost dezlegată problema de drept prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar pe de altă parte pârâta judecător, prin semnarea minutei și a hotărârii judecătorești și-a însușit atât soluția cât și motivarea acesteia.

Față de aceste considerente, Comisia de disciplină pentru judecători solicită admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni dintre cele prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

În final, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători solicită ca, la individualizarea sancțiunii ce se va aplica pârâților judecători, să fie avute în vedere și condițiile obiective ale situației de fapt, astfel cum au fost

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reținute în cursul cercetării prealabile precum și cele invocate de pârâții judecători A.I. și V.D..

Având cuvântul, pârâții judecător A.I. și V.D. învederează faptul că cele reținute în acțiunea disciplină sunt reale și regretă cele întâmplare iar cu privire la soluția pe fondul cauzei, lasă la aprecierea Secției.

Având cuvântul, pârâta judecător T.M. susține că a îndeplinit funcția de judecător 41 de ani și acum se află într-o situație jenantă. Cu privire la soluția ce urmează a se adopta lasă la aprecierea Secției.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători la data de 13.07.2009, sub nr. 23/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâților A.I., V.D. și T.M., judecători la C.A.G., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâții judecători, cu ocazia soluționării cererii de recurs formulate împotriva sentinței civile nr.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

616/12.03.2008 pronunțată de Tribunalul G., nu au aplicat decizia nr. LXXVIII din 5 noiembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, încălcând astfel prevederile art. 329 Cod procedură civilă.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

La data de 29.04.2009, Consiliul Local al Municipiului Galați și Primarul municipiului G. au solicitat Consiliului Superior al Magistraturii, efectuarea de verificări cu privire la nerespectarea dispozițiilor art. 329 Cod procedură civilă, de către judecătorii C.A.G. cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva sentinței civile nr. 616/12.03.2008 a Tribunalului G..

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului G.– Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ-fiscal sub nr. 311/121/2008 din 23.01.2008, reclamanții, consilieri juridici în cadrul Primăriei municipiului G., au solicitat obligarea angajatorului la acordarea sporului de mobilitate și confidențialitate în cuantum de 25% din salariul de încadrare.

În concret, se solicita instanței să dispună aplicarea dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 514/2003 potrivit căroră, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii, autoritățile publice vor opera modificările prevăzute de aceasta în încadrarea și stabilirea statutului, a drepturilor și obligațiilor consilierilor juridici pe care îi au angajați sau numiți în slujba lor.

Se invocau, totodată, dispozițiile art. 60 alin. 2 din Statutul profesiei de consilier juridic conform căroră, consilierul juridic poate negocia prestații suplimentare în bani reprezentând clauza de mobilitate și clauza de

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

confidențialitate, deosebit de remunerația de bază, în temeiul art. 25 și art. 26 din Legea nr. 53/2003.

Prin sentința civilă nr. 616/12.03.2008 pronunțată de Tribunalul G., Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ-fiscal în dosarul nr. 311/121/2008, cererea reclamanților a fost respinsă ca nefondată.

Împotriva sentinței civile nr. 616/2008 a Tribunalului G. au formulat recurs reclamanții, cauza fiind înregistrată pe rolul C.A.G. – Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 06.05.2008, cu prim termen de judecată la 17.06.2008.

Prin recursul formulat, întemeiat pe dispozițiile art. 304 pct. 8 Cod procedură civilă, reclamanții au solicitat instanței de control judiciar să procedeze la examinarea întregii situații de fapt și a tuturor argumentelor de drept prezentate în acțiunea introductivă și să constate, astfel, temeinicia pretențiilor invocate.

La termenul de judecată din data de 02.09.2008, când compunerea instanței a fost asigurată de pârâții judecători I.A., D.V. și M.T., instanța a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul asupra cererii de recurs.

După închiderea dezbaterilor, cauza a fost reținută în pronunțare, iar la aceeași dată s-a pronunțat decizia nr. 433/02.09.2008 prin care C.A.G. – Secția de contencios administrativ și fiscal, admitând recursul reclamanților, a modificat sentința civilă nr. 616/2008 a Tribunalului G. și, în rejudecare, a admis acțiunea reclamanților, dispunând obligarea pârâtului să acorde reclamanților sporurile de mobilitate și confidențialitate reprezentând 25%,

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

██
fiecăre, din salariul de încadrare, începând cu data înscrierii fiecărui reclamant
în Colegiul Consilierilor Juridici.

C.A.G. a reținut că reclamanților, în calitate de consilieri juridici în cadrul Primăriei municipiului G., le erau aplicabile atât dispozițiile Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cât și dispozițiile Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.

Ca urmare, C.A.G. a constatat incidența în speță a dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 514/2003 potrivit căroră, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii, autoritățile publice erau obligate să opereze modificările prevăzute de respectivul act normativ în încadrarea și stabilirea statutului, a drepturilor și obligațiilor consilierilor juridici pe care îi aveau angajați sau numiți în slujba lor.

Textul de lege menționat a fost raportat la prevederile art. 60 alin. 1 și 2 din Statutul profesiei de consilier juridic conform căroră, pentru activitatea sa profesională, consilierul juridic are dreptul la o remunerație de bază, stabilită prin negociere pentru consilierul juridic care are statut de salariat sau, conform legilor speciale pentru cel numit în funcție, iar deosebit de remunerația de bază stabilită în considerarea specificului muncii și importanței sociale a serviciilor profesionale, în temeiul art. 25 și 26 din Legea nr. 53/2003 (Codul muncii), consilierul juridic poate negocia prestații suplimentare în bani reprezentând clauza de mobilitate și confidențialitate.

C.A.G. a constatat totodată că, potrivit dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Legea nr. 188/1999, funcționarii publici au dreptul pentru activitatea desfășurată la un salariu compus din salariul de bază, sportul de vechime,

[REDACTED]

suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare, iar potrivit alineatului 2 al aceluiași articol, funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale în condițiile legii.

Prin coroborarea prevederilor legale enunțate, C.A.G. a dispus admiterea recursului, modificarea sentinței nr. 616/2008 a Tribunalului G. și obligarea pârâților la plata sporurilor de mobilitate și confidențialitate reprezentând câte 25% din salariul de încadrare.

Din probele administrate rezultă că, la data de 22.07.2008, anterior pronunțării deciziei nr. 433/2.09.2008 de către C.A.G. în cauza expusă, fusese publicată în Monitorul Oficial al României decizia nr. LXXVIII din 5 noiembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a stabilit, că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 514/2003, modificată prin Legea nr. 246/2006, raportate la dispozițiile art. 60 alin. 1 și 2 din Statutul profesiei de consilier juridic, art. 31 și art. 117 din Legea nr. 188/1999, privind Statul funcționarilor publici, republicată, se interpretează în sensul că nu se pot negocia de consilierii juridici cu statut de funcționari publici prestațiile suplimentare în bani, reprezentând clauza de mobilitate și clauza de confidențialitate, în condițiile prevăzute de art. 25 și 26 din Codul muncii. Această categorie poate beneficia de sporuri salariale în condițiile stabilite prin aceste normative de salarizare a funcționarilor publici și de legislația specifică autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.

În declarațiile date atât în cursul cercetării prealabile cât și în cursul judecății, pârâții judecători A.I. și V.D. au menționat că, la pronunțarea deciziei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 433/2.09.2008, nu au avut în vedere decizia nr. LXXVIII din 5 noiembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Omisiunea de aplicare a deciziei în interesul legii a fost explicată de către pârâțul judecător A.I. prin volumul mare de activitate ce se înregistrează la instanță, existența unei legislații diversificate și complexe, precum și a multiplelor aspecte de practică neunitară. În plus, s-a menționat și împrejurarea că ședința de judecată din 02.09.2008 era prima planificată după vacanța judecătorească, nefiind lipsit de relevanță nici faptul că publicarea deciziei dată în recurs în interesul legii a avut loc în aceeași perioadă, când majoritatea judecătorilor se aflau în concediul legal de odihnă.

Apărățile formulate de către pârâta judecător V.D. s-au circumscris aceluiași aspecte referitoare la motivele care au condus la neaplicarea deciziei în interesul legii, respectiv publicarea respectivei decizii în perioada vacanței judecătorești, precum și timpul scurs între data revenirii din concediul de odihnă și programarea proximei ședințe de judecată, respectiv la 02.09.2008.

Ca argument suplimentar, pârâta judecător V.D. a menționat că practica anterioară a instanței în materie era în sensul acordării celor două suplimente ambelor categorii de consilieri juridici - funcționari publici și angajați cu contract de muncă - și care desfășoară aceeași activitate, soluție fundamentată pe respectarea principiului nediscriminării.

De asemenea, atât pârâta judecător V.D. cât și pârâțul judecător A.I. au precizat că în acea perioadă în sediul instanței se efectuau reparații și, în intervalul dintre data revenirii din concediu și data la care au pronunțat decizia

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 433/2.09.2008 nu au avut acces în propriile birouri și nici posibilitatea de a consulta site-ul Monitorului Oficial.

Pârâta judecător T.M., a susținut că hotărârea pronunțată în cauză este corectă, precizând însă că la pronunțarea soluției au fost avute în vedere și dispozițiile art. 15 din O.G. nr. 2/2006 și art. 18 din O.U.G nr. 92/2004 care dau posibilitatea acordării sporului de confidențialitate și nu sunt în contradicție cu decizia pronunțată în recursul în interesul legii.

În acest sens, a fost depusă la dosarul cauzei decizia nr. 195/22.05.2007 pronunțată de C.A.G., în cuprinsul căreia art. 18 din O.U.G. nr. 92/2004, privind reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici, este interpretat în sensul că alin. 1 prevede în mod expres cuantumul sporului de confidențialitate pentru o categorie limitată a funcționarilor publici, iar alineatul 2 se referă la celelalte categorii de funcționari publici. Cu privire la aceștia din urma, decizia menționa că sporul de confidențialitate și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc în limitele prevăzute de lege, prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu încadrarea în cheltuielile de personal prevăzute în bugetul aprobat. Din interpretarea acestor dispoziții, preluate și de art. 15 din OG nr. 2/2006, s-a apreciat că, potrivit legii, consilierii juridici cu statut de funcționari publici beneficiază de sporul de confidențialitate.

De asemenea, în privința sporului de mobilitate s-a apreciat că dispozițiile art. 87 din Legea nr. 118/1999 reglementează mobilitatea în cadrul corpului funcționarilor publici, iar art. 29 din Legea nr. 188/1999 dă dreptul consilierilor juridici, având acest statut, la plata primelor și drepturilor

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

salariale, drept echivalent al efortului fizic și a imaginii ce trebuie protejată, în considerarea specificului muncii.

Secția apreciază că fapta pârâților judecători A.I., V.D. și T.M. nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în varianta exercitării funcției cu gravă neglijență, pentru următoarele considerente:

Reținerea acestei abateri este condiționată de modul în care trebuie definită noțiunea de gravă neglijență în înțelesul art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Legea nu conține o astfel de definiție motiv pentru care o asemenea analiză cade în sarcina instanței care judecă o cauză disciplinară însă, la conturarea noțiunii de gravă neglijență trebuie avute în vedere normele constituționale prevăzute la art. 124 alin. 3, conform cărora judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta înseamnă că, în interesul respingerii influențelor nepermise, hotărârile judecătorești sunt, ca principiu, scoase de sub imperiul unei autorități de supraveghere.

Secția reține că forma de vinovăție ce a fost avută în vedere de legiuitor când a înțeles să sancționeze un anumit comportament al judecătorului în legătură cu activitatea de judecată este conturată atunci când s-a săvârșit o greșeală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește chiar și cea mai slabă justificare, spre exemplu când hotărârea se dă cu încălcarea clară a legii, bazându-se în același timp pe o motivare străină de drept.

Ori, în cazul de față, având în vedere argumentele invocate de pârâții judecători A.I. și V.D., faptul că în atribuțiile judecătorului intră, pe lângă activitatea de judecată și obligația de a se informa continuu cu privire la modificările legislative, luând în considerare și volumul de activitate al pârâților, împrejurarea că aceștia la revenirea din concediul de odihnă nu au avut acces la propriile birouri, nu poate fi ignorată.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători reține că, sub aspectul laturii subiective, fapta pârâților se circumscrie unei culpe scuzabile, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară, motiv pentru care urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâților judecători A.I., V.D. și T.M..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorilor A.I., V.D. și T.M. de la C.A.G., ca nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin nerecurare.